

НА ПОБЕДЫ РУССКИХ НАД ТУРКАМИ, ОДЕРЖАННЫЕ ГЕН[ЕРАЛ]-
МАЙОР[ОМ] АНДРОНИКОВЫМ В АЗИИ 14-ГО И ВИЦЕ-АДМИРАЛОМ
НАХИМОВЫМ 18 НОЯБРЯ 1853 г. НА ПОРТЕ СИНОПА

Сидить Абдул, [22]

Губи надув
І гадку гадає:
Що там моє,
Турецькеє,
Військо поробляє?
Скільки ж воно
В море на дно
Москалів пустило!
Скільки ребят
З рушниць, з гармат
Трупом положило!
Ой, вже ж тії,
Турецькїї,
Війська розчухрали!
Вже ж над ними
Й "Со святими"
Дяки одспівали!
Вже й в П'ятенбурх
Гінець Явтух
Чкурнув, що мав сили,
З листом об тім,
Що туркам всім
Пинхву в ніс встромили.
Сполать тобі
В Руській землі,
Андронче [23] козаче!
Ти бусурман
Зм'яв на гаман —
Нехай Абдул скаче!

Сполать тобі
В Руській землі,
Нахименку [24] хвацький,
Що попалив
І потопив
Вайдаки султанські.
Та вже ж лизнув,
Та вже й мазнув
Султана по пиці!
Провів шрамки:
Будуть втямки
На морді синиці.
Так, бач, султан,
На сей із'ян.
Ще й морду пиндючить,
На панотця,
На Воронця [25]
Аркан з шовку сучить.
Сучи ж аркан,
Дурний султан,
Та й скручуй тугенько!
Бо туркам всім
Висіть на їм
Прийдеться довгенько.
[Грудень 1853]

[22] — Абдул — Абдул Меджіт (1823–1861), турецький султан.

[23] — Андронко — Андронников І. М. (1798–1869), командуючий одного із з'єднань російської армії, яке розгромило турецькі війська під Ахалціхе 14 листопада 1853 р.

[24] — Нахименко — Нахімов П. С (1802–1855), видатний російський флотоводець. У бою з турками у Сінопській бухті російська ескадра під командуванням Нахімова знищила флот і берегову артилерію ворога.

[25] — Воронець — Воронцов М. С. (1782–1856), генерал-фельдмаршал, князь, намісник Кавказу в 1844–1853 рр.